

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Fe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 184.

V Ljubljani, v torek 13. avgusta 1889.

Letnik XVII.

Nemci in grof Taaffe.

Grof Taaffe, o katerem se je nekoč bivši češki namestnik baron Weber izrazil, da ni šest tednov ne bode vladal v Avstriji, trdno sedi na svojem ministerskem sedeži, in včeraj bilo je baš deset let, odkar upravlja kot ministerski predsednik notranje stvari naše države. Liberalni Nemci v tej dolgi dobi niso mogli odstraniti Taaffeja. Oni uvidevajo, da ta taktika, kojo so doslej izvajali, ne dovede k cilju, in torej največji šovinisti končno spoznavajo, da imajo Nemci premalo močij, da bi pogoltnili vso Cislitavijo.

Nalog naš ni, preveliko hvalo peti gospodu ministerskemu predsedniku, ker tudi on mej to dobo ni bil brez hib, to prepuščamo v to poklicanem glasilom in baš te dni v založništvu Otona Wiganda v Lipsiji izšli knjižuri: „Graf Taaffe 1879—1889“, v koji brezimni pisatelj hvalisa in poveličuje desetletno vladno dobo Taaffejevo. Nasprotno pa omenjamo in navajamo drugo knjižuro, ki je pred četrt leta izšla na Dunaji na svetlo in slóve: „Neue Bahnen, ein Wort an die deutsche Opposition in Oesterreich“ („Nova pota, beseda nemški opoziciji v Avstriji“), — ki omenja desetletno vladno Taaffejevo in primerja razmere pred desetimi leti s sedanjimi, pretresava vprašanje, imajo li danes Nemci boljši položaj in upanje, da dobé zopet vladno krmilo v pest? Knjižica na to vprašanje odgovarja povsem zaporno in pravi naravnost, da je nemška strankarska vlada, posledica položaja in stališča, katero zdaj pristoji Avstriji v evropskem koncertu, nemogoča. Dokler je bilo Avstriji bojevati se kot nemški državi za primat na Nemškem, moglo in moralo se je vladati centralistično in v slučajih tudi brez Slovanov. Odkar je pa Avstrija preložila svoje težišče na izhod, da tu najde odškodnino, postal je preobrat v notranji politiki neizogibljiv.

Iztočna avstrijska politika ne pripušča odrivati Slovanov in protiruska politika dá se samo tedaj izvajati, ako se z narodnimi koncesijami Slovane odtuji ruskemu panslavizmu. Da prijateljska zveza Avstrije z Nemčijo ne zahteva nemško-centralistične vlade, to je najbolje dokazalo desetletno Taaffejevo vladanje. Za Taaffejeve vlade je dokazano, da se v Avstriji ne more vladati ni brez Slovanov niti proti Slovanom!

Nemci morajo biti s tem zadovoljni, da je njihov jezik na prvem mestu v armadi, pri višjih uradih in na dvoru. Da zahtevajo Nemci za-sé še neko posebno mesto kot narodna stranka, to je glavna krivda njih dosedanjih političnih „trpljenj“ in neuspehov. Nikdar in nikoli — pravi knjižica — se ne sme Avstrija povrniti k nemški vladi, ako noče svojstva svojega kot samostalna velesila izgubiti. Nemška vlada pritirala bi Slovane do skrajnosti. Nobena vlada bi ne smela dosedanjih jezikovnih odredb Slovanom vzeti in preklicati poslovanjenja (!) šol.

V avstrijskem državnem zboru zasedajo narodne a ne politične stranke. Samo nemška opozicija je narodna in politična stranka. Grof Taaffe ni parlamentarni minister, on samo izdaja cesarjevo povelja, in ta okoliščina omogočuje mu vladati s kakoršnokoli večino in se mu tudi bati ni treba, da bi posamične frakcije odpale od dosedanje večine. Zato

nimajo Nemci v parlamentu nobene nadeje, da bi uničili vladno Taaffejevo.

Dosedanja opozicijska taktika ni obrodila Nemcem ni narodnih ni političnih uspehov. Poskusiti morajo torej s kompromisno politiko. Vsa vprašanja mora opozicija uvažati s čisto objektivnega stališča; v narodnih vprašanjih ostane naj opozicijska stranka; v političnih in gospodarstvenih vprašanjih naj pa podpira vse, kar se strinja z njenim programom in kar ji prospeva.

In stoprav zdaj odgrne pisatelj knjižurice svoje črtovo kopito in pravi opozicijskim Nemcem: „Tu se ne gre, sme li Taaffe računati na nekoliko glasov več ali menj. Tu se gre za višje stvari. Klerikalna tolpa pripravlja se k napadu, da popolnoma podredi šolo cerkvi, in povsodi nastaja bojazen, da bode Taaffe, da si zagotovi neizogibno potrebne glasove klerikalcev, vse dovolil. To bode za Avstrijo mnogo večja nesreča, nego izgubljen — bitka. Tu nastaja Nemcem sveta dolžnost, ne oziraje se na to, da vlado podpirajo Čehi, Poljaki in Slovenci, v obrambo šole planiti v zaseko in Taaffejevi vladi — pomagati! Ves liberalizem avstrijskega državnega zbora ne ustavi nazadnjaškega napada majhne skupine, ki vé, da je neizogibno potrebna. Ko pa bi se liberalizem vseh strank spojil, bil bi zadosta močan, da postavi Avstrijo v prvo vrsto naprednih držav, in to bi mogla učiniti samo nemška opozicija.

Ako ne morejo Nemci v Avstriji že sami vladati, naj vsaj poskusijo, da se ne bode vladalo zoper nje; njih narodni obstanek ni v nevarnosti in ne bil bi v nevarnosti, i ko bi bila vlada povsem slovanska! Kar pa je v nevarnosti, je glavno delo Nemcev, to je liberalna šola! Ta jim more biti izpuljena. V obrambo njeno bojevati je Nemcem in oprostiti vlado, dasi zoper njeno voljo, iz slovansko-klerikalnega objetja.“

Živio! Radi bi torej vedeli, čemu neki se naši Mladoslavenci potežajo v obrambo te liberalne šole, kojo Nemci sami proglašajo za glavno trdnjavo in postojanko — nemštva!

Levstikova slavnost v Velikih Laščah.

Dolenjska v narodnem oziru ni zadnja, akoravno je sicer prezanemarjena. Ponosna smé biti dolenjska stran, da je narodu našemu porodila že več vrlih sinov, ki so orali leđino slovenske književnosti ter čistili jezik tuje rje in pég. Velike Lašče pa so nekak slovenski Laci, klasična tla, ker tu se je porodil prvi slovenski pisatelj Trubar, najodličnejši slovenski kritik in slovničar Fran Levstik in dobro znani pesnik Josip Stritar.

Ni torej čuda, da se je minolo nedeljo zbralo toliko odličnega in priprostega občinstva v prijaznih Laščah slaviti moža, čegar telesni ostanki počivajo od novembra meseca 1887 na ljubljanskem groblji, moža, ki je bil vse „česti in hvale vreden“. Vsa slavnost se je vršila dostojno in redno. Mnogi Levstikovi čestilci so prišli že v soboto večer v Velike Lašče, ki so bile za to priliko v pravem pomenu besede od prve do zadnje hiše v mlajih in zastavah. Vsa čast marljivemu odboru, ki se je mnogo trudil in skrbel.

V nedeljo proti 10. uri so prihajali čestilci od vseh strani. Največ jih je došlo iz Ljubljane in Žužemberka, ki so se sošli v Rašici in si ogledali Trubarjevo rojstveno hišo. Na obeh koncih vasi so

stali mogočni mlaji z zastavami, istotako pri cerkvi sv. Trojice in pred Laščami. Tu so vsi stopili z vozov; pričakoval jih je slavnostni odbor z godbo. Velikolaški župan, g. Matija Hočevvar, jih pozdravi, rekoč: „Kot županu veliko-laške občine mi je čast in prijetna dolžnost, da presrečno pozdravim vse velečastne goste, ki so od vseh strani domovine naše prihiteli danes v prijazne Velike Lašče, da dostojno poslavé največjega sinu, katerega je porodila fara naša. Vsem častitim gostom, slavnim društvom, dragim „Sokolom“ in milim pevcem kličem prisrečno: Dobro došli! Gospóda, Bog Vas živi!“

Zahvalil se je na prijaznem sprejemu g. Ig. Valentinčič v imenu „Slavea“ in g. Tekavčič v imenu „Sokola“. Domača in ribniška dekleta v lepi narodni noši s pečami in „avbami“ so obsipale pevce in druge goste s svežimi šopki.

Mej tem se je nabrala gosta množica domačega ljudstva, pričakujoč na trgu veselih obrazov došle slavilce.

Ob 10. uri je bila v župnijski cerkvi slovesna sv. maša, katero je daroval z azistencijo domači župnik, č. g. Lovro Gerjol. Sv. maše se je vdeležil vodja kočevskega okr. glavarstva g. dr. Thomann in vsi došli gostje. Med sv. mašo je izvrstno pol šentjakijski cerkveni pevski zbor iz Ljubljane.

(Dalje sledi.)

Družbe sv. Cirila in Metoda
redna IV. velika skupščina na Bledu dné 8. avgusta 1889.

(Dalje.)

2. Tajnik Žlogar naznanja, da so po § 14. dozda zglaseni s posvetovalno in glasovalno pravico ter većinoma navzoči:

Izmej pokroviteljev: Banka „Slavija“, pooblaščen A. Žlogar, prof. T. Zupan, Luka Svetec, Anton Žlogar, Ivan Plantan, Oroslov Dolenc, dr. Vošnjak, dr. Srnec, celjska posojilnica po dr. Dečku.

Od vodstva: Prvomestnik Zupan, podpredsednik L. Svetec, blagajnik dr. Vošnjak, tajnik A. Žlogar, župnik Gr. Einspieler, koroški deželni poslanec.

Od nadzorništva: Prof. dr. I. Svetina, Fran Povše, Oroslov Dolenc.

Od razsodništva: Sodnijski svetnik L. Ravnihar, A. Kalan, vrednik „Domoljubu“.

Izmej gostov: Državni poslanec prof. Fran Šuklje (pozneje došel), Ivan Nabergoj s Trsta, pozneje poljski drž. poslanec prof. Bobřinski, vseučilišni profesor dr. Celestin z gospo soprogo, J. Lavrič iz Grada, notar Rozina iz Kostanjevice; mnogo duhovnikov, učiteljev, posestnikov, županov, več dam — od blizu in daleč.

Od podružnic: Zastopniki za IV. veliko skupščino naznanjeni po vrsti:

1. Podružnica v Šempasu: Josip Orel, pooblaščenec.

2. Akademsko društvo v Gradi: Drd. Josip Rakež.

3. Bolec: Simon Gregorčič, vikar.

4. Gorica: Pooblaščenec M. Mandić.

5. Kamnik: Fran Gornik, kapelan, dr. Karol Schmidinger, notar.

6. Velika Pirešica: Jernej Voh, župnik v Šmartinu; Ivan Kač, občinski tajnik.

7. Postojina: Friderik Vičič, nadžupan; dr. Jakob Šegula, odvetnik v Celovci.

8. Turjak: gosp. Korošec.

9. Celovec: Mate Prosekar, pooblaščenec.

10. Zatičina: Ivan Plantan, c. kr. notar, pooblaščenec.

11. Beljak: Janez Wuherer, posestnik v Podturju; Janez Gailer, gostilničar in posestnik v Ločah; Janez Lapuš, posestnik v Žuželčah; Ignacij Mikula, kolar v Podklostru.

12. Novo mesto: Rajko Perušek, c. kr. gimn. profesor.

13. Mokronog: Ivan Fišer, c. kr. notar.

14. Litija: Jernej Zupančič; Ivan Bartelj, župnik Berce, pooblaščenec.

15. St. Kancijan in okolica: Matej Šervicelj, komendant in župnik na Reberci; Jak. Kočevkar.

16. Kotmaraves in okolica: Mat. Prosekar; Tomo Koban; Miha Pak.

17. Saleška dolina v Soštanji: Ivan Kačič, notar.

18. Kropinsko-kamnogoriška podružnica: Župnik Berlec.

19. Ženska podružnica v Trstu: gospici: Marica Nadlišek, J. Michelli.

20. Brdska podružnica: Janko Krsnik, deželni poslanec, graščak.

21. Sv. Ivan pri Trstu: M. Mandić, deželni poslanec isterski. Ivan M. Vatovec, veletržec.

22. Prem: Peter Cebin, učitelj.

23. Ženska podružnica v Gorici: Pooblaščenec Žlogar.

24. Pivka: Anton Kozlevčar, J. Medica, Fr. Krek.

25. Poljanska dolina: Župnik Jernej Ramovš.

26. Dornberg-Prvačina-Gradišče: Vinko Gregorič, župnik; Josip Poljšak, Josip Orel.

27. Trst (moška podružnica): Prof. Mandić; poslanec Nabrgoj.

28. Na Greti: Dragotin Martelanec.

29. Celje: Dr. Srnec; dr. Dečko.

30. Apače: Jak. Sebachar; Jos. Stečnik.

31. Prva ljubljanska podružnica: Tajnik gosp. Pirec, L. Svetec, pooblaščenec.

32. Slovenji Gradec: Dr. Serbec, pooblaščenec.

33. Šentjakobsko-trnovska podružnica v Ljubljani: Mavrilij Šarabon, A. Žlogar, Ignacij Žitnik, A. Kalan.

34. Šentpeterska podružnica v Ljubljani: Valentin Alijančič, Fran Povše.

35. Kranj: Prof. M. Karlin.

36. Gorenjska dolina: V. Bernik.

37. Selce: J. Šlibar.

38. Menišija: Josip Žirovnik.

39. Črno: Ant. Gabron in Primož Walter.

40. Šmihel pri Pliberku: Jože Hanin.

41. Tolsti vrh: J. Pogačnik.

42. Ajdovska: Ivan Zorn, nadučitelj.

43. Blejska: Dekan Razboršek, Janko Žirovnik.

44. Črnomelj: M. Klemenčič, pooblaščenec.
(Dalje sledi.)

Josip baron Filipović. †

(Konec.)

Praga, dné 7. avgusta.

Josip baron Filipović pohaja iz starobosanske krščanske plemenite rodbine, koja je po prisvojitvi Bosne po sultanu Mohamedu II. 1463. l. izgubivši svoje imetje, raje ubegnula na Hrvatsko, nego bi se bila poturčila. Porodil se je v dan 28. aprila 1819. l. v Novem pri Gospiću. Izvežbavši se v izborni šoli v Tullnu, napredoval je l. 1840 za poročnika; leta 1843 kot poročnik v generalnem štabu in 1847 l. postal je stotnik. Pri odpravi zoper ustanek na Ogerskem 1848. l. imenovan je bil podnačelnikom generalnega štaba v 1. zboru in se je zlasti odlikoval v oktobrovih bojih pred Dunajem takó, da je bil obdarovan z vojaškim zaslužnim križcem. Leta 1851. bil je imenovan podpolkovnikom in za krilnega pobočnika fem. bana Jelačića, pri kojem je ostal do 1853. leta; tu je bil povišan za polkovnika in poveljnika graničarskega polka št. 5.

Dné 14. aprila 1859. l. bil je imenovan za generalmajorja in brigadnika pri 8. armadnem koru, odlikoval se je pod Benedekom dné 24. junija v bitvi pri Solferinu, ter mu je bil podeljen red železne korone drugega razreda in vsled tega povišan v plemeniti stan.

V vojni l. 1866 proti Prusom bil je Filipović adlatu poveljnika drugega kora, bojeval se je v bitvi pri Kraljevem gradu in Sopronji in je bil še v tem letu povišan za podmaršala. Dné 4. jan. 1871. leta bil je imenovan tajnim svétnikom, dné 28. jan. 1874. l. povišan za feldcaigmajstra in dež. poveljnika v Brnu, dné 14. jun. istega leta bil je imenovan za dež. poveljnika v Pragi. L. 1878. pokliče ga cesar na čelo okupacijskemu zboru za Bosno in Ercegovino; objavil je dné 27. julija oklice do stanovništva teh dežel ter je dné 29. julija prekoračil Savo pri Brodu. Nastopil je takoj pot v notranjo deželo, toda moral se je sukobiti pri Maglaji in Žepči z Mohamedani in vstaši.

Po zasedanji Maglaja, koji je ovladal stoprav po hudem boji, drl je Filipović dalje in se polastil 19. avgusta po zelo ljuti borbi stolnega mesta Sarajeva. — Dné 20. avgusta 1878. l. imenoval ga je cesar za poveljnika 2. armade ter mu podelil veliki križ Leopoldovega reda. Na to je bil premeščen na svoje prejšnje mesto v Pragi in kmalu na to, meseca maja 1879. l., odlikovan je bil s komanderskim križcem Marije Terezije reda; — meseca oktobra 1879. l. praznoval je Filipović svojo službeno petdesetletnico; 1881. l. bil je imenovan poveljnikom na Dunaji, a 8. aprila 1882. l. na svojo prošnjo premeščen zopet v Prago.

Zlasti slavnostno so pozdravljali bar. Filipovića pri njegovem povratku iz Bosne 18. decembra 1878. l., ko se je v Pragi mudil še cesarjevič in kraljevič Rudolf.

Še včeraj dopoldne naročil je cesar brzojavno ces. namestniku, naj rodbini izrazi Njegovo sočutje in bol; pri pogrebu, ki se vrši v petek, zastopal bode cesarja njegov generalni adjutant, generalmajor Bolfras.

Fem. Filipović je bil lastnik 35. peš-polka, komandér reda Marije Merezije, in je imel razven mnogo inozemskih, nastopne avstrijske redove: veliki križ Leopoldovega reda, veliki križ železne korone z vojno dekoracijo, sv. Štefana red in vojaški zaslužni križ z vojno dekoracijo. Izmej naših 15, oziroma 14 kornih poveljnikov — razven vojvode Viljema Württenberskega in konjiškega generala barona Ramberga v Zagrebu ni niti jeden velel kakemu armadnemu koru pred sovražnikom, in skoro imeli ne bomo generalov z vojno svetinjo, pridobljeno na bojnem polji.

A tudi mestno zastopništvo se je v včerajšnjem zborovanji toplo spominjalo svojega pokojnega častnega meščana, deželnega poveljnika bar. Filipovića. Namestnik staroste praških mest, gosp. J. Kandert, poudarjal je znamenite zasluge njegove za Prago, koje je vselej in pri vsaki priliki izkazoval na prospeh mesta od 1874. l. — z malimi prestanki — do svoje smrti. To velja zlasti gledé prepustitve fortifikacijskih zemljišč v razširjenje Prage. Vsled tega plapolala z mestne hiše ali „radnice“ črni prapor, dalje je imenom praške občine sprogi pokojnikovi in poveljništvu 8. armadnega kora izrazil pismeno globoko sožalje. Mestno zastopništvo se v petek korporativno vdeležil pogreba ter na krsto položil imenom občine venec; ulice, koder se bode sprevođ pomikal, potresene bodo s peskom, in gorel bode plin.

Fem. Filipović je bil izvestno najinteligentnejši in najzaslužnejši general avstrijske armade, jeden onih, ki so prošli vsa vojaška dostojanstva do te najvišje stopinje ter s svojimi čini proslavili na veke ime svoje v povestnici našega cesarstva in države, kojima so posvetili vse svoje življenje! Večna slava in pamjat takim vrlim možem!

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. avgusta.

Notranje dežele.

Z grofom Taaffejem sta včeraj praznovala desetletnico le še dva člana, in sicer grof Falkenhayn in baron Pražak, ki sta že pred desetimi leti stopila v njegovo ministerstvo. Poleg teh treh so bili v začetku ministri: Ziemialkowski (brez portfelja) Stre-mayr (pravosodje in poduk), Horst (domobranstvo), Korb-Weidenheim (trgovina) in Chertek (začasne finance). Taaffe je imel še dva druga finančna ministra, barona Kriegsaui-a in viteza Dunajewskega; tri pravosodnje ministre: barona Streita, barona Pražaka in grofa Schönborna; štiri trgovinske ministre: vit. Kremerja, barona Pina, barona Puss-walda (začasno) in marquisa Bacquehema; dva ministra za bogočastje: barona Conrada in plemen. Gautscha; enega domobranskega ministra: grofa Welsersheimba; enega ministra brez portfelja: viteza Zaleskega.

Dalmatinski deželni zbor se je v soboto mej živahnimi „živio“-klici cesarju zaključil.

Koloman pl. Bedeković, hrvatski minister v ogerskem kabinetu in prejšnji ban, je predvčeraj umrl. Bedeković je bil veren, pobožen, pošten in zmeren, sploh mož, katerega so spoštovale vse stranke.

Vojaška godba v Črnovicah je dobila ukaz, naj se nauči perzijsko himno; iz tega sklepajo, da se bo perzijski šah vdeležil letošnjih vojaških cesarskih vaj v Galiciji, kajti enako povelje je došlo godbam vseh onih polkov, ki bodo sodelovali pri teh vajah.

Vnanje države.

Papežu Leonu XIII. dohajajo še vedno protesti zoper Brunovo slavnost iz vseh delov svetá. Nedavno je prišlo tako pismo iz Nemčije. Podpisalo je je okoli 40 delavskih društev; pri tej priložnosti je sv. Oče izjavil posebno veliko veselje, saj je znano, kakó uneto se bavi papež z delavskim in socijalnim vprašanjem ter skuša najti njegovo rešitev. Še tekom tega leta, pravijo, bo izdal okrožnico o tem važnem predmetu. — Turškim vladnim krogom bližnje carigrasko glasilo „Stambul“ je minole dni objavilo naredbo, ki bi bila lahko vzgled marsikateri krščanski in celó katoliški vladi. „Stambul“ namreč piše: Tiskovna oblastnija je armenskemu listu „Arevelku“ poslala naslednje svarilo: „Uvaževaje, da je list „Arevelk“ v svojih verske zadeve razpravljajočih člankih rabil nedostojne izraze nasproti papežu; z ozirom na to, da je bil izdajatelj napominanega lista že večkrat opominjan, naj verskih vprašanj javno ne razpravlja — svarimo sedaj zadnjipot časnik „Arevelk“, ki bo moral v slučaju zopetnega prestopka prenehati.“ — Takó plemenito ravna jo Turki, ki s tem sramoté Ruse in — njihove somišljenike tudi pri nas na Kranjskem!

Od dné 3. do 5. septembra se bo vršil v Clevelandu (Ohio, Združene države) shod ameriških katoličanov. Listi že sedaj pozivljajo k mnogobrojni vdeležbi. Katoličani pač po vesoljnem svetu čutijo, da položaj cerkve, stanje človeštva sploh sili vsakega posameznika k obrambi najvišjih koristi vere in pravosti. Katoliški shod bo posebno tudi položaj papežev v Rimu temeljito razpravljaj, kakor tudi že napominani poziv odločno obsoja slavnost in spomenik Giordana Bruna.

Dosedanji srbski deželni praznik dné 10./22. avgusta (rojstveni dan Milanov) se je opustil ter na njegovo mesto določil 2./14. dan avgusta kot rojstveni dan kralja Aleksandra. — „Pol. Corr.“ je dobila iz Belegagrada dopis, ki jako obžaluje, da neki del inozemskega, osobito avstro-ogerskega časopisja, še vedno neprijazno sodi o srbskih dogodkih, čeravno so se pomisleki pri najraznejših prilikah izkazali za neutemeljene. Posebno neopravičena je nezaupnost teh listov nasproti zunanji politiki sedanje srbske vlade. Ministerstvo Gruicevo je izza svojega nastopa vedno nasproti Avstriji kazalo miroljubnost in spoštovanje, kakor je to tudi za razvoj dveh sosednjih držav neobhodno potrebno. Res se je radikalno ministerstvo sicer tudi trudilo doseči prijaznejše odnose k Rusiji, ker to zahtevajo tudi državne koristi. Zboljšanje srbsko-ruskih razmer še nikakor ni shujšanje odnosajev nasproti avstro-ogerski monarhiji. — Na podlagi v Vranji sklenjenih določb o sestanku kraljevem z materjo-kraljico je regent Ristić pisal slednji, kje želi, da se izvrši sestanek. Ker je potovanje za mladega Aleksandra do Jalte preutrudljivo, sešel se bo s svojo materjo skoraj gotovo v Kišenjevu, kjer ima Natalijina teta prostano posestvo.

Kakor poročajo peterburški listi, sklenil je ruski senat, kateremu je bilo naročeno, naj razsodi, ali se smejo židje voliti v mestne upravne urade, da se to sme zgoditi za vsa občinska opravila; izvzete so samo službe načelnikov sirotiških uradov. Ta razsodba popolnoma nasprotuje dosedanjemu skrajno previdnemu postopanju ruske vlade. — „Voss. Ztg.“ poroča z Dunaja iz baje jako zanesljivega vira nastopno: Car ne bo obiskal nemškega cesarja potujoč v Kodanj, marveč bo ali pretrgal svoje bivanje v Daniji, ali pa bo šel v Berlin vračajoč se iz Kodanja domov. S tem se tudi strinja vest, da se je carjev obisk pač naznanil nemški vladi, da pa dan še ni določen in da tudi ne smejo prehitro pričakovati carja v Berlinu.

Švicarski zavezni svet je sklenil prepovedati nemški socijalistični shod, ki bi se bil moral pod predsedstvom Bebelovim in Liebknechtovim vršiti v Bazlu. — V Oltu je 16 socijalno-demokratskih društev sklenilo zahtevati ljudsko glasovanje zaradi generalnega pravdnika ter v ta namen nabratil potrebnih 30.000 podpisov.

V tajni seji francoskega državnega sodišča je minolo soboto desničar Kerdril vložil predlog o nepristojnosti sodišča, ki je vsled njegovega nasveta sklenilo, v ponedeljek (včeraj) pred tajno sejo javno razpravljati to zadevo. Predlog je podpisalo 24 desničarskih senatorjev.

Angleže jako v oči bode nemška mornarica. Rekli smo na tem mestu že o svojem času, da bodo angleški vladni listi sicer prijazno pozdravljali cesarja Viljema, da pa njegov obisk ne bo imel posebnih političnih posledic. List „Times“ je trdil, da angleški narod simpatizuje s trodržavno

(Dalje v prilogi.)

zvezo; „Morningpost“ je celó pisala: „Ko bo šel cesar skozi dolge vrste pozdravljajočih vojnih ladij, videl bo vidne znake takó pozdrava, kakor tudi za obe državi koristne zveze z Anglijo.“ Vse drugače pa se čita, kar piše od vlade neodvisni list „Daily Chronicle“: „Če se sodi o nemških vojnih ladijah s stalisti, kolike vrednosti bi bile za Anglijo, ne more se dvojiti o enoglasnem mnenji angleških mornaričnih častnikov. Kar se tiče v Anglijo došlih ladij, enake so prelomljenemu trstju. Niti o eni ladiji, mogoče izimši „Ireno“, se ne more spoštljivo govoriti kot o zastopnici onega razreda, h kateremu spada. 60, da 30 odstotkov hitrih angleških križarjev in 30 odstotkov križarjev druge vrste morejo v dveh urah ugonobiti celo nemško mornarico. Niti ena nemška ladija se ne more meriti z „Galatejo“, „Avstralijo“ ali „Warspite“ om.“ List sicer hvali nemško moštvo, toda zaradi tega ni ta angleška sodba o nemški mornarici nič manj žaljiva, posebno še, ker jo je list objavil za časa, ko je bil cesar Viljem še gost na angleških tleh.

Belgijska zbornica je vzlic sistematičnemu oviranju s strani prostozidarjev rešila že sedem točk postav, ki vrejuje delo ženskih in otrok. Člen drugi prepoveduje otrokom delo pred dvanajstim letom, delavski rok za ženske pa se je določil na šestnajsto leto. — Liberalci in njihova glasila sedaj molče kakor grob, odkar je neki belgijski katoliški list razpisal nagrado 20.000 frankov onemu, ki bi dokazal, da vzdržuje belgijska katoliška vlada vohune (agents provocateurs) in da je sploh kdaj izzvala delavske nemire.

Iz Rima se poroča, da se sedaj vrši mej Crispjem, Kálnokyjem in Bismarckom živahno dopisovanje, ki se bajé tiče enotnega odgovora na grško noto gledé *Krete*. — „Times“ pravi, da bo za turškega gubernatorja imenovan dosedanji veleposlanik v Peterburgu ter da se mu bo pridružil krščanski podgubernator. — Razmere na otoku se vedno bolj ostri. Kristijanje in mohamedanci si stojé nasproti kot smrtni sovražniki, in to sovraštvo umetno še bolj upihujejo politični agitatorji — Grki. Na čelu kristijanov stoji grški agitator Kakuris, ki si je zapisal na svoj prapor združenje *Krete* z Grško. Pri teh razmerah se seveda grška nota kaže v jako dvoumni luči. Sedaj so nemiri še strankarskega značaja, toda čez noč lahko izbruhne splošnja vstaja, ki bo odločno pritirala na dan velikogrško vprašanje, in kaj se bo potem zgodilo z ozirom na sedanji evropski položaj, tega danes ne more še nikdo povedati. — Najnovejša brzojavka poroča: Turki so več kristijanov razmesarili ter kraj Assipopulo pri Rhetymnu zažgali in oropali. Konzuli so se zaradi tega pri turških oblastnijah pritožili.

Londonske brzojavke iz Zanzibara potrjujejo, da se *Stanley* in Emin paša z 9000 mož in velikimi zakladi slonove kosti pomikata proti vzhodnemu nabrežju. Kdaj bodoeta prišla v Zanzibar, ne more se še danes določiti, ker se karavana jako počasi premika.

Izvirni dopisi.

Iz Kranja, 6. avgusta. (Tristoletnica latinske šole.) Latinska šola je obstala v Kranji že v protestantski dóbi. Leta 1572. je poučeval na tej šoli učitelj Jernej Hass. Koncem l. 1573. se je podal v svojo domovino (na Nemško). Ker se ni hotel povrniti v Kranj, dasi je bil obljubil, prosili so sodnik in svétniki kranjski deželne stanove, naj nakažejo navadnih 24 renskih goldinarjev letne podpore Ivanu Daxu, ki je bil dotlej pevec v protestantski cerkvi v Kranji. Dné 5. marca l. 1574 je še kranjski predikant Jernej Knafelj Daxa prav toplo priporočil deželnim stanovom. „S tem se bo zopet“ — je pisal — „oživilo petje v cerkvi in v šoli. Dax ima lepo pisavo, zná godbo in latinščino, umé računati in peti.“ Vsled tega so v Hofthaidingu (v seji tedajnega deželnega zbora) zbrani deželni stanovi sklenili 8. marca 1574. l. dajati onih 24 goldinarjev podpore za nemškega in latinskega učitelja Daxa na šoli kranjski. Mesto je pa dajalo učitelju prosto stanovanje in drva ter je poravnalo za šolo potrebne troške. Šolski otroci so peli tudi v cerkvi. Dax je bil v Kranji učitelj še l. 1585. in vedno ga je plačevala dežela. Kmalu potem je bil od nadvojvode pregnan iz Kranja kot privrženec nove vere in s tem je bila v Kranji prvokrat zaključena latinska šola. Tri sto let pozneje jo je zadel enaka osoda in latinski učitelji pobirajo kopita — ne zaradi vere, ampak zaradi národnosti.

Da, naša národnost na Kranjskem še ni zagotovljena! Ne ziblji se v sladkih sanjah! Nemci pritiskajo od severa vedno huje. Le če bomo Slovenci imeli dovolj domače inteligencije, bomo se jim mogli uspešno braniti, drugače nas pogoltnéjo nemški valovi. Z ozirom na to je bila kranjska gimnazija s slovenskim učnim jezikom močan jez proti nemški povodnji. Ta jez je tedaj padel in to

nas prebitko boli. Kaj nam Slovencem pomaga ves vrisk pri mnogih slavnostih, kaj postavljanje težkih kamenitih spomenikov na čast našim umrlim veljakom, ko se nam pa po drugi strani režejo rane v národno telo, ko se nam duši ognjišče zavesti in izobraženosti — edina gorenjska srednja šola. Ta udarec je za nas hujši, kakor vse pridobitve poslednjih let. Bodite slovenski državni poslanci še tako modri, tukaj ne morete in ne smete molčati. Tudi deželni zastop naj govori svojo besedo! Našemu visokorodnemu gosp. deželnemu glavarju pa doli do zastopnika v kmetskih hlačah bi bilo v tej zadevi molčati greh, ker bi pokazali preveliko brezbriznost za interese národa, katere imajo dolžnost čuvati.

In kje naj dobé nasprotniki izgovor, da bi gimnazija ne mogla biti v Kranji? Ali ni gorenjski zrak zdrav za dijake? Ali niso Kranjci dovolj velikosrčni, da bodo radi podpirali ubožne, kakor so jih že ob času, ko je mesto manj cvetelo? Ali je mar resnica, da v Kranji ni dobiti stanovanj za dijake, ko jih je mesto vendar veliko lahko spravilo pod streho za časa, ko je bila gimnazija dobro obiskana? Zakaj bi moral ravno Gorenjec kaznovan biti in s svojim sinom pot meriti v Ljubljano ter ondi čakati, da ga pri preskušnji vsled prevelikega števila vpisanih vržejo pod klop, med tem ko je na Rinži lahko sprejet vsak nemški Kočevar in ima šolo pred nosom, zato ker je Nemec? Pa čemu te litanije? Gospodje, katerim veljajo te vrstice, jih sami znajo in hotel sem jih le napisati, da se izvé zopet glasek izmed národa.

S Kopanja, 9. avgusta. Na dopis ljubljanskega nemškega tednika dne 3. avgusta 1889, št. 469, popisujoč uime in nasledke velikanskega dežja dne 24. julija 1889, konstatujejo podpisani občinski zastopniki, da so izvanredni deževni naliivi v noči od 24.—25. julija ne samo Račensko dolino, temveč tudi nižave, segajoče do Sapa pri Šmarji poplavlili. Povodenj je trajala vsled vodotoka, po deželnem inženirju g. Vladimirju Hraskeu dovršenega, samo do 1. avgusta, tedaj samo 8 dni. Oziraje se na preteklost, trajale so v Račenski dolini že navadne, ne posebno velike povodnji, včasih cele 3 tedne; tedaj je od deželnega inženirja g. Hraskega napravljeni vodotok v izvanrednih okoliščinah toliko pomagal, da je bila povodenj vsaj za 14 dni skrajšana. Opomniti je, da je letošnje spomlad Šica skoz cele 3 tedne hrumela iz podzemeljskih votlin in da je bil zgoraj imenovani vodotok svoji nalogi kos, vso prihrumelo vodo sproti v sé sprejeti, ne da bi bila kaka povodenj navstala. Naliivi od 24.—25. julija so bili pa izvanredni in dosedaj še nepomlilivi, ki niso samo v Račenski dolini, ampak tudi po družih krajih že tako revne kranjske dežele velikansko škodo napravili. Dolenjska stran ljubljanske okolice okoli Šmarja, Grosupljega, Slivnice, Velikega in Malega Mlačevega je občutila že v navadnih povodnjih in naliivih veliko korist tega vodotoka; koliko večje koristi pa so čutili prebivalci teh nesrečnih krajev še le v tej od najstarejših mož nepomlilivi povodnji dne 24. in 25. julija, to pričajo hvaležni glasovi teh zadetih prebivalcev, ki veljajo tako povzročitelju tega začetega dela blagorodnemu gosp. okr. glavarju Ivanu Mahkotu kakor tudi izvršitelju tega za Kopanjsko dolino toliko pomenljivega vodotoka. Mi spoznamo g. Vlad. Hraskega kot popolnoma sposobnega izvedenca v vodotočnih zadevah, zaupamo njemu popolnoma, ne oziraje se na druge morebiti nameravane izvedence.

Prebivalci te nesrečne doline iz Velike in Male Račne so po tej povodnji ob vse pridelke, kateri so bili zvunaj. Vsacemu zavednemu človeku je pa znano, da je bil ravno zdaj ves živež za ubožega kmeta na polji, kakor krompir, koruza, fižol, oves in ajda in tudi krma za ubogo živino, kakor repa in korenje. Vsi ti pridelki pa so zdaj po povodnji popolnoma uničeni, in če je morebiti kak majhen iz vode mo leči konec njive bil vsaj pred vodo obvarovan, da bi bil eden ali drugi vsaj seme dobil, je pa še zadnje upanje splavalo po vodi. Dne 7. avgusta okoli 4. ure popoldne se hitro stemni in kake minute pozneje je začela debela toča padati in v četrto ure pozneje so bila tla pobeljena z osodepolno točo, ki je pozobala še tisti mali ostanek, do katerega škodljiva voda ni mogla priti. To do čistega končano polje si je blagovolił ogledati c. kr. okr. glavar Ivan Mahkot, in ravno danes, ko to pišem, prišel je g. c. kr. davkarski uradnik Karol Cottič cenit

škodo, napravljeno po vodi in toči. Obadva visoka gospoda sta se po natančnem ogledu po njivah izrekla, da je škoda velikanska in da ni upati najmanjšega pridelka.

V imenu prerevnih faranov prosim dobra srca, naj bi se usmihla nesrečnih prebivalcev kopanjske doline in bi jim s kakim milodarom na pomoč prihiteli po vzgledu nekdanjega tukaj bivajočega župnika Antona Hočevarja, kateri je spodaj podpisanemu za nesrečne po vodi poškodovane prebivalce 7 gl. poslal. Vivant sequentes!

Franjo Avguštin,
župnijski upravitelj.

S Krke, 7. avgusta. S strahom ozirali smo se v bodočnost ob žetvi ozimnine, ker silno slabo se je bila obnesla. Razne okoliščine, neugodno vreme in črv so bili vzrok, da se je pridelalo komaj polovico toliko zrna, kakor lansko leto. Tolažili smo se: jesenski pridelki rastejo lepo, in če bo Bog priustil, dali nam bodo potrebnega živeža.

Ali tudi to upanje je bilo uničeno danes popoldne v dobri četrto ure — strašna toča strla je po naši dolini popolnoma vse na polju. Ob 3/4. uro jeli so se kopičiti oblaki na severo-zahodni strani. Čedalje bolj so se pomikali proti nam. Že smo slišali od daleč silno vrščenje in rožljanje, ki sta nam napovedovala nesrečo. In v našo grozo in strah jela je ob 1/4. uro padati toča skoraj brez dežja večinoma v debelosti orehov, pa tudi sém in tje kakor kokošjega jajca. Vsipala se je neusmiljeno neprenehoma celih 20 minut. Lahko si torej tudi mislite silno škodo, ki jo je toča povzročila. Če pogledaš po polji, poznaš le še prostor, kjer je rastle turšica, vse drugo je tako stolčeno, da sedaj komaj spoznaš, kaj je kje rastlo. Ajda, prosó, krompir, korenje, repa in drugo vse je končano; tudi turšice je polovica odbite ali polomljene, druga razbita, da se bo težko obrastla. Ledenemu zrnju pomagal je tudi silen vihar, ki je razsajal med celo nevihto. Velika je škoda tudi na vrtovih; drevje je vse okleščeno; sadje, perje, veje, vse leži strto na tleh; leta bodo se poznale rane in udarci na deblu.

Na stotine šip pri oknih je ubitih, kjer so jih umaknili, ondi imeli so točo in celó povodenj po stanovanjih. Pri farni cerkvi je nekaj oken popolnoma strtih, druga so deloma poškodovana. Revez bil je tisti, katerega je nevihta pod milim nebom vjela, s krvavo glavo je prišel domov. Kolikor je do sedaj znanega, zadete so naslednje vasi naše fare: Videm, Ravnidol, Gradiček, Trebnja gorica, Znojile, Krška vas, Gmajna, Podbukovje, Gabrovčec, Lese, Marična vas in Globoko. Silna revščina, združena tudi z gladom, čaka letos nekatere po toči prizadete, katerim je vzela ista glavni živež, jesenske pridelke.

Iz Loke, 8. avgusta, 1889. Preteklo nedeljo je praznoval tukajšnji svet redek praznik: v Stari Loki je namreč pel sv. novo mašo č. g. Arno Bogataj. Vše prejšnji dan so izraževali starološki fantje svojo radost o tem dogodku z prepogostnim pokanjem topičev, a v nedeljo so streljali, kakor bi bili Turka odganjali. Cel poldrug stot smodnika so požgali in popokali. Odlikovali so se tudi vrli mladeniči s tem, da so vso vás odičili in okrasili z mnogobrojnimi mlaji in trobojnimi in drugovrstnimi zastavami. Bilo je vrh tega tudi vse polno na belej svili modro-rudeče vtkanih napisov s prav primernimi verzmi n. pr. pred cerkvijo, pred dekanijo, poleg g. Dolence hiše, okrog hladnice, kjer je bilo svatovanje itd. Ko so prišli gostje v lepo okrašeno cerkev, govoril je č. g. A. Medved, velenadarjeni kapelan šoštanjski, kateri se je pripeljal s Štajerskega, da prisustvuje veselemu prazniku svojega prijatelja — govoril je izvrsten govor, kako mora skrbeti duhovnik za „slavo Bogu na višavah“ in za „mir ljudem na zemlji“; s prav ganljivimi besedami obračal se je tudi k zbranim svatom, k bratom in sestram, posebno k materi in umrlemu očetu, a zlasti k g. novomašniku samemu. Potem je bila slovesna sv. nova maša, pri kateri je izvrstno — in kako bi moglo biti drugače — pela slavnoznana ljubljanska osmérica čitalniških pevcev. Ko so bile končane slovesnosti cerkvene, napotila se je družba na gostoljubni dom novomašnikovega strica, kateri je požrtvovalno napravil in pripravil v prijetno prirejenej uti prav obilno in ukusno svatbo. Imeli smo se dva dni prav nenavadno veselo; za zabavo so skrbeli ljubi nam ljubljanski pevci in zgovorno zveseljujoči govornik g. Medved, kateri je prav lepo napival gg. svatom, g. novomašniku, njegovej materi, vč. g. dekanu Kožuhu,

Dnevne novice.

kateri se je prav izbornu zahvalil. Posebej je treba še omeniti, da je vrla gdč. Jerica Dolenčeva ogovorila g. novomašnika v krasnej pesni, shkajočej bivše njegovo življenje in bodoče delovanje. Da bil je to prevesel god za vso faro, a zlasti za povabljenega svate, katerim bode gotovo zmirom ostal v ljubem spominu ta radostni praznik. I. K.

Iz Borovnice, 11. avgusta. Dué 7. avgusta bila je Borovnica praznično oblečena, krasne, po več metrov dolge cesarske in narodne zastave so vihrale na visocih mlajih, z zvonika, kakor tudi na mnogih hišah, lepi slavoloki s primernimi napisi, vse to je naznanjevalo nekaj posebnega. Isti dan okoli 5. ure popoldne bilo je vse na nogah, staro in mlado, ter težko pričakovalo prihod prevzvišenega knezoškofa, kateri so imeli priti iz Rakitne k nam. Lepo vbrano zvonjenje in mogočni strel možnarjev naznanjal je okoli 1/2 6. ure, da se vladika bližajo. Ob določenem času peljalo se je več veljavnih mož nasproti, proti „Sabačevemu“, da sprejmejo visocega gosta, in ko pridejo, pozdravi jih v kratkem, jedernatem govoru v imenu občine naš gosp. župan J. Verbič.

Drugi pozdrav sprejmejo prevzvišeni od zbranih šolarjev in šolaric, katere je vodil g. nadučitelj. V belo oblečena šolarica pozdravi jih prisrčno v imenu vseh starih in mladih ter podá jim šopek cvetlic v znamenje udanosti in ljubezni ter prosi ob enem blagoslova za vse. Vladika se ji prijazno smehljaše zahvalijo, ter podelé blagoslov. Potem gredo v cerkev. Zvečer ob 8. uri priredili so borovniški ognjegasci baklado pred župnijskim stanovanjem; pevci pa so zapeli tri lepe podoknice, in sicer tako izbornu, da so se vladika vsem skupaj prišli osebno zahvaliti.

Drugi dan ob 8. uri imeli so vladika sv. mašo, pri kateri jim je služilo 15 gg. duhovnikov. Naj omenim tudi, da so med sv. mašo obhajali otroke, kateri so pristopili prvokrat k sv. obhajilu, kar bode gotovo otrokom ostalo v spominu.

Potem so nam z lece kaj lepo razlagali sveto vero; priporočali so posebno starišem, naj gledajo na to, da se jim iz mladih src ne izruje vera, posebno v sedanjih časih, ker vera je podlaga vseh čednosti.

Po pridigi pričelo se je izpraševanje iz veronauka. Otroci odgovarjali so splošno kaj dobro, tako da je bilo videti, da so bili vladika popolnoma zadovoljni. Vsak delavec vreden je svojega plačila, zato tudi zasluži naš neutrudljivi in obče priljubljeni kapelan č. g. Janez Hromec vso zahvalo. Po izpraševanju nauka delili so zakrament sv. birme 90 birmancem; več bi jih bilo še, toda letos so jih odložili, pa le zato, ker v bližnjih vaseh še vedno osepnice razsajajo.

Z Dobrove, 8. avgusta. Pričakoval sem kakega dopisa o slavnosti birmovanja, ki se je vršila v krasni dobrovski fari 4. avgusta. Bila je zares lepa, krasna, izvanredna slovesnost. Že kraj sam na sebi je jako čaroben, tako lepo obrobjen z zelenimi brezuljki — in ondi malo na hribčku ti stoji krasna cerkva „Matere božje v nebo vzete“, kamor se pobožni romarji tako radi zatekajo priporočevati se blaženi Devici, prosit jo različnih dušnih in telesnih dobrot. Cerkev že sama na sebi lepo svetišče je sedaj z venci, s cveticami vsa prepričena i odičena. In zvonjenje — to milo zvonjenje — ki mi tako milo-nežno doni po ušesih — ko ga poslušam z daljave — ta čarobna melodija me kar prevzame, da poslušam, da se zamislim v brezskrbna mlada leta, ko sem prvokrat čul to krasno zvonjenje, prvokrat o Veliki noči šel v domačo farno cerkev. Od šole do cerkve bil je ves prostor takorekoč zadelan z vitkimi mlaji, na katerih so vihrale cesarske in narodne zastave; res impozanten pogled. Pred farovžem zopet prostor lepo okrašen, bilo je več umetnih slavolokov, veliko primernih napisov — da, bila je taka ozaljšava, kakoršne Dobrava ne pamti. Po dovršenem opravilu se podamo v župni dvorec, kamor je prišel tudi blagorodni deželni glavar gosp. dr. Poklukar. Po opravljenih litaniyah so prevzvišeni knezoškof blagoslovili na pokopališču nov križ, kateri je izdelal neki mojster iz Polh. Gradca, ki je pa res mojster v tej stroki. Kdor želi kako lepo, res idealno-umetno sv. razpelo imeti, mu prav toplo priporočam tega mojstra. Čas je hitro potekel, topiči so še enkrat zagrmeli, češ: „Dobrovčani nismo kar tako za vsak dan.“ Ljubo, krasno dolino pa je objel hladni večerni mrak ter jo zazibal v sladko spanje.

(Konfiskacija.) Včerajšnja številka našega lista je bila konfiskovana zaradi dopisa iz Zagorja, v katerem so bili opisani zadnji dogodki. Današnji list ima dve strani priloge.

(Presvetli cesar) je z današnjim dnem pomislil po vsem cesarstvu 100 kaznjencev; od teh jih je v moški kaznilnici na ljubljanskem Gradu 5, v ženski v Begunjah 4.

(Isterski deželni glavar.) Tržaški list „Mattino“ je poročal včeraj iz Poreča kot gotovo vest, da bode deželnim glavarjem (!) imenovan dr. Campitelli, ker je poreški škof msgr. dr. Flapp odločno odklonil to čast.

(Deželni odbor) je imenoval čast. g. Antona Koblarja, kapelana v Šenčurji pri Kranji, hišnim duhovnikom v ljubljanski prisilni delavnici.

(Šolska razstava), katero je priredila obrtna strokovna šola v Ljubljani, bode odprta še jutri dopoldne. Vredno je, da si jo vsakdo ogleda.

(Najvišji dar.) Presvetli cesar je daroval občini Nemška vas za podružnični zvonik 150 gld.

(Duhovniške premembe v ljubljanski škofiji.) Čast. gosp. Mihael Horvat, župnik v Sp. Idriji, je imenovan župnikom v Čatežu pri Krškem, v Spodnjo Idrijo pa pride za župnika čast. gosp. Janez Juvan, beneficijant in katehet v Idriji. — Faro Dovje je dobil čast. gospod Jakob Aljaž, župnik na Dobravi pri Kropi, faro Čemšenik pa čast. gosp. Jakob Tomelj, župnik ambruški. — Čast. gosp. Anton Krainer, Kozlerjev beneficijant v Kočevji, postal je ravno tam prvi kapelan. Na njegovo mesto pride novomašnik čast. gospod Andrej Plečnik. — Nastavljeni so še kot kapelani naslednji novomašniki, oziroma semeniški duhovniki, čč. gg.: Leopold Rihar v Križih pri Tržiču, Franc Košir v Šentpetru pri Novem mestu, Franc Lakmajer kot drugi v Hrenovcih, Anton Bojanec v Šentjuriji pod Kumom, Ivan Zupan v Vipavi, Franc Hiersche v Planini in Ivan Mauring v Mokronogu. — Čast. gospod dijakon Alojzij Železny bode v soboto v mašnika posvečen ter pojde potem za kapelana v Srednjo vās v Bohinju.

(Iz Novega mesta) se poroča, da je bil tamošnji odvratnik g. dr. Slane po postavi občinskega reda za Kranjsko obsojen od deželnega odbora na 50 gld. kazni, ker ni hotel prevzeti odbornišтва v mestnem zastopu, katero so mu meseca aprila volilci naklonili.

(O delavskem štrajku.) V Trbovljah in Hrastniku je mir. Delavci odločno izjavljajo, da niso zadovoljni z 12% zvišane plače.

(Iz Zagorja) se nam poroča, da se premogarji več ne preganjajo. Vodja je zahteval, da bi še drugim pohištvo iznosili, pa g. glavar Grill tega ni dovolil. Vsled tega se delavci bližajo svojim stanovanjem. Predvčeraj je bilo vse mirno. V Trbovljah sta neki dva orožnika tako stepla dva delavca, da ne bodeta več za delo. — Dalje se nam poroča, da so v Celji prenapolnjeni že vsi zapori; 408 oseb, mož, žena in otrok, mora biti na dvorišču okrožnega sodišča. Med potjo s kolodvora je ušlo več delavcev. Šest preiskovalnih sodnikov ima čez mero posla. Od osemdesetih delavcev, katere so pred 8. dnem t. m. odgnali v Celje, so 46 zatožili, 34 so jih izpustili.

(Iz Zagorja,) 12. avgusta: Poročal sem Vam že o dogodkih, ki so se vršili dné 7. in 8. avgusta. Vojaški stotnik je rekel, da je sedaj tukaj tako, kakor je bilo l. 1878 v Bosni in Hercegovini. Tedaj so se tudi Bošnjaki skrivali po gozdih, kakor so se te dni premogarji. Eden je v gozdu zbolel, in morali so ga v dolino prenesti. Da pa ni še huje, moramo pripisovati previdnemu in taktnemu postopanju g. c. kr. okr. glavarja Grilla. On se trudi, da bi delavce z lepo pogovoril in pridobil. Kakor ste že poročali, odgnali so v Celje vkupe 408 oseb; med temi so bili tudi ženske in otroci. Vožnja ni bila brez nesreč. Poleg tega pa se dogajajo tudi smešni prizori. V Trbovljah bi bil rad g. okrajni glavar delavce zbral. Poslal je torej vojake in orožnike v hribe in gozde, pa brez vspeha. Nato pa pošlje žene, ko jim je zatrdil, da ne bode nič hudega storil možem, ampak bi se rad z njimi pogajal. Žene so šle za svojimi možmi in pripeljale jih do 300. Ko so pri nas čutili, da jim bodo iznesli pohištvo, napolnili so mladeniči velike zaboje s kamenjem ter jih zabili. Drugi dan pride komisija. Neki „vivček“ (nižji paznik pri delavcih) ošabno dregne ob zaboj: „To le vun!“ Mislil je, da se bo

zaboj prekučnil. Opekli so se. Vsi skupaj ga niso mogli premakniti in morali so zaboj na mestu pustiti. Prej so delavci le malokatero nedeljo počivali, sedaj pa že četrty teden. Vsi bi najrajši, da bi te premoge prevzela država. Moramo sicer priznati, da pride ravno po tej družbi lep denar v našo dolino. Ako bo to še dolgo trajalo, bode čutila domača in sosedne župnije. Zato želimo, da bi se že skoraj pobotali delodajalci z delavci.

(Odlikovanje.) Naš rojak, korvetni kapitan K. Schonta, je dobil vojaški zaslužni križec.

(V mestnem zaporu.) Znanim gospodom še vedno šumé po ušesih „nedolžne četveroglasne podoknice.“ Predvčeraj so priobčili v „Laib. Ztg.“ neko poslano, v katerem trdijo, da so se oprali pred svetom, ker smo objavili popravek v sobotni številki. Po § 19 tiskovnega zakona moramo sprejeti skoraj vsak popravek, dasi smo večkrat prepričani o njegovi neistinitosti. Tako tudi imenovani gospodje ne tajé, da so res sedeli nekaj ur v zaporu in so bili obsojeni na zaslužen denarno globo. Torej se gotovo niso dostojno obnašali. Kako pa sodijo imenovani gospodje o našem listu, to nam je deveta briga.

(Umrli) je v soboto zjutraj na Vrhniki posestnik, trgovec in bivši župan g. Ignacij Alojzij Jelovšek v 72. letu svoje starosti. Pokojnik je bil spoštovan mož. Naj v miru počiva!

(Potres.) Iz Žirov se nam poroča, da so v petek večer po 10. uri čutili močan potres. Isto se poroča iz Bohinja, Idrije in Logateca.

(Ogenj in toča.) Iz ribniške doline se nam poroča: Minolo sredo opoldne je začelo greti v skednji posestnika J. Novaka v Dol. Lazih, občine ribniške. Ker je bilo v skednji več sena in slame, ni bilo mogoče ognja zadušiti, unela se je tudi sosedova hiša. Vrli Ribničanje so hitro prihiteli na pomoč ter zabranili večjo nevarnost. Zažgal je petleten otrok, ki se je z žveplenkami igral pred skednjem. Oba pogorelca sta bila zavarovana, a eden že dve leti ni plačal zavarovalnine. — V petek okoli 5 ure popoldne so se zbrali nad ribniško dolino temni oblaki. Kmalu je začela padati debela toča, ki je trla opeko na strehah in stekla v oknih. Najstarejši ljudje ne pomnijo tako debele. Nekdo je vrgel na tehtnico 7 kep, ki so tehtala jeden stari funt. Bila je sicer redka in padala le malo časa, vendar je naredila mnogo škode po vsi dolini.

(Toča.) Iz Žirov se nam poroča, da je v petek padala toča, debela kakor orehi. Napravila ni veliko škode, ker je padala malo časa med dežjem.

(Kralj Milan) se bode nekda prihodnjo nedeljo pripeljal na Dunaj, kjer bode ostal več dni.

(Imenovanje.) Stavbenemu oddelku c. kr. deželne vlade v Ljubljani prideleni inženir J. Svitil je imenovan nadinženirjem in stavbeni pristav Josip Žužek v Novem mestu inženirjem za državno stavbeno službo na Kranjskem.

(Goriške demonstracije.) Minoli teden neki večer je goriška mestna godba igrala pri Dreherju. Sprva je igrala same italijanske komade, prisotni Italijani so ji demonstrativno ploskali. Ker so se nekateri c. kr. častniki pritožili radi tega, zahteval je gospodar, naj godba igra tudi neitalijanske komade, toda kapelnik se ni dal pregovoriti. — Minoli teden je svirala vojaška godba v hotelu „Pri pošti“. Ko je godba doigrala nekaj italijanskih komadov, ploskali so Italijani goriški na vso moč; ko pa je godba zaigrala Radeckijevo koračnico, kazali so nekateri očitno svojo nevoljo. Ko pa je godba zasvirala „O du mein Oesterreich“, odhajali so goriški „patrijoti“ jeden za drugim z vrta. Kam pes tace molí?

(Iz deželnega šolskega sveta.) Gdč. Avgusta Kolnik je dobila stalno službo v Blokah. Nadučitelj in vodja na drugi mestni deški šoli v Ljubljani, g. Leopold Belar, je umirovljen.

(Osebnost.) Iz Trsta se nam poroča: Sodniški pristav v Gradišču pl. Claricini je imenovan za sodnika ravno tam. Gozdni komisar v Pazinu Fran Dolenc je postal višji gozdni komisar. Kancelist v škofijski pisarni in prefekt deškega semenišča č. g. Ivan Slavec gre kot kapelan na Občino.

(Trtna naš) se je prikazala v Borštu ob tržaško-hrpeljski železnici; okrajno glavarstvo je odredilo stroge varstvene navedbe.

(Konjska dirka) bode v Trstu na Buchlerjevem posestvu v Rojanu prihodnjo nedeljo. Prvo darilo je 500 gld. v zlatu, drugo 300 gld. v zlatu in tretje

100 gld. v zlatu. Izvzeti bodo konji, ki so bili že kedaj obdarovani.

(Duhovniške premembe v tržaški škofiji.) Č. g. Ivan Ivančič, ki je nedavno v Rimu postal doktor cerkvenega prava, je imenovan za tajnika škofijske kurije. Č. g. kapelan Fr. Nachtigall pojde v Podgorje, č. g. J. Pipan iz Lovrane v Šterno; novomašnik č. g. Just Filipič k sv. Križu v Grašiču; novomašnik č. g. A. Vascotto v Umago.

(Vabilo) k slavnosti, katero priredita „Požarna bramba“ in pevsko društvo „Lira“ v Kamniku v proslavo rojstvenega dne Njega veličanstva cesarja Frana Josipa I. v 18. dan avgusta 1889. I. v vrtu gosp. Fischerja pri „Petriču.“ — Dopoludne: I. Ob 8. uri sprejem gostov. II. Ob 9. uri vdeležé se društva z zastavami sv. maše v farni cerkvi. III. Po sv. maši defilovanje društev pred dostojanstveniki na glavnem trgu. Popoludne: IV. Ob 3. uri zberó se vsa društva na glavnem trgu, od tod odhod na slavnostni prostor. Ob polu štiri uri začetek koncerta. V. Spored koncertu: 1. F. S. Vilhar: „Naša zvezda“, moški zbor s tenor-samospevom, poje g. Fran Bučar. 2. Hrabroslav Volarič: „Slovan na dan“, mešan zbor z dvospedom, pojeta gospici Josipina Ožbičeva in Marija Čebuljeva. 3. C. Kreutzer: „Večerna“, četverospjev, pojó gg. Bučar, Pohlín, Ožbič in Pintar. 4. O. Hugolin Sattner: „Na planine“, mešan zbor z bariton-samospevom, poje g. Tone Pintar. 5. I. pl. Zajc: „Frankopanka“, hrvatska davorija, moški zbor. Pri koncertu sodeluje iz posebne prijaznosti gospod Fran Bučar iz Ljubljane. VI. Tombola. VII. Po tomboli prosta zabava. Med posameznimi točkami svira godba. Vstopnina prosta. K obilni vdeležbi vabita odbora. Pri neugodnem vremenu preloži se veselica na prihodnjo nedeljo.

(Razpisana mesta.) Razpisano je mesto pristava pomočnih uradov pri tržaškem policijskem vodstvu do 16. t. m. in mesto konceptnega praktikanta ravno tam do 15. t. m. Pri novoustanovljeni bolniški blagajni v Trstu je začasno razpisano mesto računovodje z letnimi 1500 gld. in mesto blagajnika z letnimi 1200 gld. Prošnje do 23. t. m. vodstvu bolniške blagajne pri tretjem oddelku mestnega magistrata.

(Iz c. kr. poštne hranilnice.) V četrtek nam je došla uradna okrožnica z računom za mesec julij. Vložilo se je v varčevalnem in čekovnem prometu skupaj 526.429krat za 64.114.063 gld.; od tega na Štajerskem 26.853krat za 2.648.646 gld., Koroškem 7430krat za 686.924 gld., Kranjskem 5795krat za 569.349 gld., Primorskem 7890krat za 1.033.710 gld. Vrnili so pa 152.164krat skupaj za 63.772.820 gld., od tega pride na Štajersko 4826krat za 1.487.764 gld., Koroško 1132krat za 204.405 gld., Kranjsko 494krat za 157.952 gld., Primorsko 2719krat za 1.126.920 gld. Od dne 12. januarja 1883 do zdaj se je 23.451.549krat vložilo za 2.550.692.897 gld. 25 kr., a vrnilo 6.981.157krat skupaj za 2503 mil. 436 078 gld. 81 kr., v hranilnici je torej preostalo 47.256.818 gld. 44 kr. V minolem mesecu je število vložnikov narastlo za 4836 oseb in je vseh 694.161; knjig-čekovnic je v prometu 15.262, a rentovnic 9551 v vrednosti 8.916.290 gld. Med povračili je 11.150.970 gld., za kar je urad vložnikom na zahtevanje kupil in odposlal vrednostnih papirjev. V neuradnem delu okrožnice nahajajo se podatki o poštni hranilnici na Ogerskem, Francoskem, Taljanskem, Nizozemskem, Švedskem. Kot pristavek pa najdeš naznanilo, da je dne 3. julija umrl c. kr. praktikant pri poštno-hranilničnem uradu, g. Edmund Černý.

Telegrami.

Cesarjevo potovanje v Berolin.

Ustje, 12. avgusta.*) Cesar je na kolodvoru sprejel ustsko-topliških oblastnih načelnike in ustske mestne dostojanstvenike jako milostivo, ravno tako plemenitaške odposlance pod vodstvom kneza Lobkovic; na slavnostno okrašenem kolodvoru je zajutrkoval, potem pa se je mej navdušenim pozdravljanjem odpeljal.

Podmokli, 12. avgusta.*) Cesar je pri krasnem vremenu ob tri četrt na osmo uro došel. — Na kolodvoru so bili dostojanstveniki navzoči; narod je cesarja navdušeno pozdravljal. Cesar je zapustil voz, kjer so se mu predstavili grof Thun s soprogo, več plemičev, avstrijski poslanik v Draždan in avstro-saksonski opravniki. Po štirinajst-

minutnem mudenji je mej živahnimi klici nadaljeval potovanje.

Dolnja Sedlica, 12. avgusta.*) Avstrijski cesar, nadvojvoda Franc Ferdinand, Kalnoky so dopoludne ob 9. uri došli. Saksonski kralj in principi Jurij, Ivan Jurij in Friderik Avgust so jih prisrčno sprejeli, narod pa navdušeno pozdravljal. V bilanskem gorskem gradu, kjer sta kraljica in princesinja Matilda prisrčno pozdravili Najvišjo gospodo, je bil družinski zajutrek, katerega so se vdeležili avstrijski cesar, nadvojvoda Franc Ferdinand, saksonski kralj in kraljica, principi Jurij, Friderik Avgust, Ivan Jurij in Maks ter princesinja Matilda. Maršalskega zajutreka se je vdeležilo spremstvo.

Berolin, 12. avgusta.*) Vzlic znanim objavam so ceste veličastno okrašene, posebno „pod lipami“ in Friderikove ulice. Pred grajskim trgom je postavljen velik baldahin, skozi kateri bo šel avstrijski cesar v grad. Velike množice se gibljejo po ulicah, po katerih se prodajajo slavnostni vsprejdi, listi in podobe avstrijskega cesarja. Avstrijski veleposlanik je ob 11. uri odpotoval s častno službo v Elsterwerda.

Berolin, 12. avgusta. Cesar avstrijski je došel ob 5. uri popoldne ter so ga sprejeli cesar Viljem, principi Henrik, Leopold in Aleksander, vsi tu navzoči principi nemških knežjih hiš, državni kanceler knez Bismarek, grof Herbert Bismarek in generali. Vladarja sta se gorko in prisrčno pozdravila; poljubila in objela sta se vidno ginjena večkrat. Po pregledanju častne stotnije se je sprevod začel v mesto pomikati. Ob 5. uri 25 minut je zagromel prvi strel iz topov, naznanujoč vhod velečanstev. Navdušenost občinstva nepopisljiva. Sprevod je otvoril škadron gardnega kora, kateremu je sledil štirivprežen voz s cesarjema; v drugem vozu sta sedela princ Henrik in nadvojvoda Franc Ferdinand; potem je prišel škadron gardnih kirasirjev, za njim pa principi, v skupnem vozu nemški državni kanceler, grof Kalnoky, grof Herbert Bismarek in konečno spremstvo.

Veličastni sprevod je šel skozi „Thiergarten“. Ob vseh cestah so stali vojaki v špalirju, za njimi pa se je gnetlo na tisoče ljudi. Ko sta prišla vladarja, predstavili so vojaki mej trikratnimi „hura“-klici. Veselo gibanje se je polastilo množice, ki je kazala svoje simpatije z mahanjem robcev in klici. Cesar Franc Jožef se je neprestano najsrčneje zahvaljeval. Ko je pregledal častno stotnijo pred gradom, pozdravili sta ga v gradu cesarica in cesarica-vdova Avgusta. Ob 6. uri ej cesar Franc Jožef cesarico-vdovo Avgusto v njeni palači obiskal. Sekcijski načelnik Szögyenyi in legacijski svetnik grof Widenbrück sta se zvečer dlje časa mudila v palači državnega kancelerja. Ob 7. uri je bil družinski obed; cesarica je sedela mej cesarjem Francem Jožefom in nadvojvodo Francem Ferdinandom, nasproti njim pa cesar Viljem mej princesinjama Leopoldovo in Ireno.

Berolin, 12. avgusta. Domneve, da se bo povodom vladarskega sestanka avstrijsko-nemška zveza politično dopolnila in razširila, so brez podlage, pač pa se govori, da se bodo gotove, v resnem slučaju iz zveze sledeče vojaško-tehnične slučajnosti načelno vredile.

Berolin, 13. avgusta. Že od ranega jutra so ceste napolnjene prebivalstva, ki hoče prisustvovati maršu na paradni prostor. Hiše so okrašene, zastave vihrajo. Ob 1/2 8. uri je odšla životna stotnija prvega gardnega polka z vsemi zastavami gardnega kora na tempelhofsko polje, njej je sledil životni škadron gardnokornega polka s praporji. Povsodi vlada slavnostno navdušenje. Na vogalu Kochove in Friderikove ceste je bilo 700 dijakov Friderik-Viljemove gimnazije z lastno godbo postavljenih, ki so avstrijskemu cesarju izrazili udanost.

Vreme krasno. Ob 1/2 9. uri se je cesar Franc Jožef v štirivprežnem dvornem vozu

*) Iz konfiskovanega lista.

z generalnim polkovnikom Popejem na levič peljal v dragonsko vojašnico, kjer je zasedel konja. Za njim se je peljal nadvojvoda Franc Ferdinand s častno službo. Občinstvo jih je navdušeno pozdravljalo. Množica vedno gostejša; brezkončna vrsta voz se je pomikala proti paradnemu prostoru. Avstrijski gostje povsodi burno pozdravljani, isto tako Moltke. Sedaj so se bližali krasni vozi s principi in princesinjami. Vse je pričakovalo jako rado-vedno prihod Najvišje gospode. Ravno kar jaha cesar Viljem z dvema pribočnikoma na paradno polje, da bo osebno vodil postavljenje vojn. Tam bo pozdravil avstrijskega cesarja. Cesar Viljem od občinstva navdušeno pozdravljan.

Zahvala.

Vsem, ki so pripomogli, da se je vršila pevska slavnost „Slovenskega pevskega društva“ tako sijajno, da je bil njen uspeh tako velikanski, petje tako izvrstno, osobito pa g. Medén-u za izvrstne samospelve, g. Pirnat-u za vodstvo pevskega zbora, slavnostnemu odboru za priprave in sprejem, gg. poverjenikom za njihov trud, posameznim voditeljem pevskega zbora za izvrstno izvežbanje pevčev, vsaki posamezni pevki in vsakemu pevci, ki je s svojim glasom pomnožil pevski zbor in pripomogel k vspehu, izreka najiskrenejšo zahvalo

Odbor „Slovenskega pevskega društva“.

Zahvala.

„Podružnica Šentpeterska sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“ prejela je od vesele družbe katoliških rokodelskih pomočnikov v gostilni pri gosp. Lor. Čišnovarju nabrani znesek 3 gl. 35 kr. — Hvala lepa! Vivant sequentes.

V LJUBLJANI, 18. avgusta 1889.

Ig. Valentinčič,
podružnični predsednik.

Umrli so:

9. avgusta. Anton Sternad, delavčev sin, 2 mes., sv. Petra nasip 65, kronični katar v želodcu in črevih.

10. avgusta. Jožef Gaberšek, čevljar, 17 let, Hradskega vas št. 21, jetika. — Henrik Unterladstätter, krojač, 60 let, se je ustrelil za Gradom nad Strmim potom.

11. avgusta. Ema Večaj, sprevednikova hči, 1 mesec, Florijanske ulice št. 21, katar v črevih. — Teodosija Gerdinič, profesorjeva žena, 38 let, Mestni trg št. 17, omehčanje možgan. — Ivana Mavrat, polirjeva hči, 10 mesecev, Poljanski trg št. 5, driska. — Ana Marija Fleisberger, zasebnica, 77 let, Tržaška cesta št. 16, driska. — Anton Pangerc, kajzarjev sin, 2 meseca, Flova št. 12, božjast.

V bolnišnici:

7. avgusta. Franc Susteršič, postrešček, 43 let, jetika. — Ana Poženu, delavka, 22 let, srčna hiba.

8. avgusta. Andrej Simončič, trgovski pomočnik, 30 let, srčna hiba.

11. avgusta. Karolina Igel, delavka, 20 let, meningitis tuberculosus.

Tuji.

9. avgusta.

Pri **Maticu**: Prener, trgovec, iz Berolina. — Filna-aseher, trgovec, z Dunaja. — Petsche, s soprogo, iz Starega trga. — Vencel Kohout, nadknjigovodja, iz Prage.

Pri **Slonu**: Peter Draschem, c. kr. nadporočnik, iz Budimpešte. — Pregonzer, c. kr. poročnik, iz Pulja. — Stuber, trgovec, iz Draždan.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		znakometa v mm	toplomera po Celziju			
10	7. u. zjut.	735.9	14.1	zapid	megla	1.07
	2. u. pop.	734.0	23.0	"	oblačno	
	9. u. zveč.	733.6	18.4	"	del. jasno	
11	7. u. zjut.	730.8	18.7	zapid	oblačno	9.70
	2. u. pop.	727.5	28.1	"	del. oblak.	
	9. u. zveč.	728.4	17.8	"	del. oblak.	

Srednja temperatura obeh dni 18.5° in 21.5° za 1.4° in 1.3° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

15. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 75 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16 %	84 " 75 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 80 "
Papirna renta, davka prosta	99 " 65 "
Akcije avstr.-ogerske banke	908 " 25 "
Kreditne akcije	306 " — "
London	119 " 60 "
Cesarski cekini	5 " 68 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 50 1/2 "
Nemške marke	58 " 45 "

Tržne cene v Ljubljani

dné 10. avgusta.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	66	Špeh povenjen, kgr.	—	64
Rež,	4	66	Surovo maslo,	—	78
Ječmen,	—	—	Jajce, jedno	—	2
Oves,	3	—	Mleko, liter	—	7
Ajda,	5	33	Goveje meso, kgr.	—	54
Proso,	5	45	Telečje	—	50
Koruza,	4	83	Svinjsko	—	50
Krompir,	2	05	Koštrunovo	—	32
Leča,	12	—	Pišane	—	35
Grah,	13	—	Golob	—	18
Fižol,	11	—	Seno, 100 kgr.	2	23
Maslo, kgr.	—	84	Slama,	2	32
Mast,	—	70	Drva, trda, 4 mtr.	6	40
Špeh svež,	—	56	" mehka, " "	4	15

ZABAVI IN POUKU.

DOM in SVET

Za celotno leto 2 gl.
Za pol leta 1 gl.

ZABAVI IN POUKU.

Vinotoč

prej v Lingarjevih ulicah št. 3 premeščen je sedaj v

Židovsko stezo št. 8.

Toči se ondi **pristno dolensko vino** iz kleti Ignacija Wutscherja v št. Jerneji na Dolenskem liter po **40 in 32 kr.**

V obilni obisk se priporoča

(1) * **Jože Martinčič.**

V obvarovanje zdravja nedvomno nekaj novega

je uradno koncesijonovana. naravna, umetno s prosto ogeljno kislino prirejena mineralna kislava voda

kostrovniški kislavi vrelec

(Römerbrunnen)

pri Rogatcu.

Z naravo in umetnostjo srečno spojena, nedosegljiva, do sedaj v kupčiji še ne se nahajajoča zdrava pijača je ta peneča se

mineralna kislava voda,

katera je zdravljiva in okusnejša kakor vse takozvane sifon-kislave vode. (23—17)

Na prodaj je v vseh znamenitejših lekarnah, pri trgovcih ter jo neposredno pošilja oskrbnitvo rimskega vrelca, pošta Rogatec-Slatina (Štajersko).

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciskansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

prilagočena prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno prilagočene za prekupe so **oljnatih barv v ploščevinastih pušicah** (Bleichbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firnežu najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (14)

Cenike na zahtevanje.

Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštine prosto!

Visokocastiti duhovščini

prilagočam se v ljudno podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, kineškega srebra in iz medenine najnovejših oblik, kot

monstranc, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognju pozlatim in posrebrim. Če gg. naročniki naj mi blagovolje poslati iste **nefrankovane** (40)

Teodor Slabanja,
srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17.

Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštine prosto!

Vinodražba.

310 hektolitrov

dobrega, čistega, novega in starega

vina

bode se dné 17. avgusta t. l. ob 9. uri predpoludne v ležiščni kleti pet minut od železnične postaje **Polčane** (Pöltsehah) potom **prostovoljne dražbe** proti vlogi 10% varščine (vadija) in odvoze v teku štirih mesecev oddalo.

Natančneje se izve v hotelu pri gospodu M. C. **Mahoriču** v Polčanah.

K dražbi uljudno vabi vinske kupce

(3—3) **VERBOVSEK.**

Koverte s firmo

priporoča

Katoliška Tiskarna

po nizkej ceni.

Prostovoljna dražba zemljišč in hiše v Krškem.

Slavno c. kr. okrajno sodišče v Krškem dovolilo je z odlokom od 19. julija 1889 št. 6867,

prostovoljno javno dražbo

v zapuščino dné 14. aprila 1889 v Krškem umrle Terezije Sotelšek spadajočih neobremenjenih zemljišč vlog. št. 127 in 128 kat. občine Krško in se bo ta dražba

20. avgusta 1889 dopoludan ob 9. uri

na licu zemljišč vršila.

Zemljišče vloga št. 127 kat. obč. obstoji iz stavišča parcel. št. 80 z nezagotovljenim katastralnim površjem 52□ sežnjev z novo, zidano, do incl. 1898 davka prosto hišo št. 32 z dvema nadstropjema, s tremi prostornimi kletmi pod zemljo in eno v pritličji; v pritličji z vežo in dvema sobama za stanovanje, kuhinjo in shrambo za spravljane jedil; v prvem nadstropju s tremi sobami in kuhinjo; v drugem nadstropju s štiri sobami, izmed katerih se lahko ena priredi za kuhinjo; v podstrešji z eno sobo in shrambo za prekajanje svinjskega mesa; na dvorišču s hlevom za konje in govede in svinjskim hlevom; prostorno drvarnico in skladiščem za steljo; nadalje iz vrta parcel. št. 42/2 z nezagotovljenim katastralnim površjem 109□ sežnjev in se bo klicalo za cenilno vrednost 5850 gld. Vsa poslopja so v dobrem stanju in za gostilničarsko obrt pripravna, katera se je poprej tamkaj izvrševala.

Zemljišče vloga št. 128 kat. obč. Krško obstoji iz gozda parcel. št. 101/11 z nezagotovljenim katastralnim površjem 1 oral 389□ sežnjev, ki je s starim drevjem dobro obraščen, ter se bode klicalo za cenilno vrednost 80 gld.

Dražbeni pogoji, vsled katerih mora vsak ponudnik pred dražbo 10% varščine položiti, ki se bo še-le v zadnji obrok kupnine vračunila in vsled katerih se mora četrtina kupnine takoj po dražbi v roke sodnega komisarja položiti, četrtina v treh mesecih, četrtina v šestih in zadnja četrtina v devetih mesecih od dne dražbe izplačati in cenilni zapisnik se more v uradni pisarni podpisanega sodnega komisarja ob navadnih uradnih urah pogledati ter pri njem tudi vse, kar se te zadeve tiče, poizvedeti.

V KRŠKEM, dné 29. julija 1889.

(3—3)

C. kr. notar kot sodni komisar.

D^r. Jurij Pučko.

Radenska kislava voda ob vznožji Slovenskih gor, ne zamenjati s Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kislava voda stoji več kakor jeden dan v odprti posodi, vendar se peni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline. To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislavimi vodami, katere imajo navadno le prosto ali manj trdno spojeno ogljikovo kislino, ki se pogubi in razkadi kakor se steklenica odmaši.

Radenska

kislava voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehurnim boleznim, protinu, kamenci v mehurju, dalje proti boleznim v želodcu, mokril, dolgotrajnem kataru dihal, zlateži žili in zlatežnici.

Pokusi dr. Jev. Garroda, Biswangerja, Cantanija, Ure-ja so dokazali, da ima **litij** največjo raztopljivo moč pri sečnokislavi, usodnih izločkih, iz česa se sklepa na najugodnejše neinke Radenske vode.

Kot okrepilna pijača z vinom ali sadnimi soki in sladkorjem pomešana, je Radenska kislava voda v obče priljubljena.

Kopalnice Radensko.

Kopanje v slatini in v jeklenici vpliva posebno pri protinu, bolečinah mokril, malokrvnosti, ženskih boleznih, slabostih itd.

Stanovališča po ceni. Prospekt (brezplačno) od ravateljstva:

Kopalnice Radenci blizu Ljutomeru.

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev
opatiije Soulas (Gironde).
Dom MAGUELONNE, pripor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po priporji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepcuje in popolno ozdravi čeljusti.

Zares močno ustrežemo našim p. n. čitateljem, opozorjaje na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrda SEGUIN Bordeaux (Francija)
Rue Croix de Seguey 106 & 108.
Ustanovljena leta 1807.

Dobiva se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav. (52)

Zaloga kislave vode pri: F. Plautzu in M. Kastner-ju v Ljubljani. (38)